

Atanáziuszi hitvallás

Aki üdvözülni akar, annak mindenekelőtt szükséges a katolikus hitet megtartania, s ha valaki a hitet nem őrzi meg teljes egészében és sértetlenül, kétségkívül örökre elvész. A katolikus hit pedig abban áll, hogy az egy Istent a Háromságban, és az egy Istenben a Háromságot tiszteljük, sem a személyeket össze nem zavarván, sem a természetet meg nem osztván. Mert más az Atyának a személye, más a Fiúé, más a Szentléleké. De az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek egy az Istensége, egyenlő a dicsősége, egyképpen örök a fölsége. Amilyen az Atya, olyan a Fiú, olyan a Szentlélek. Teremtetlen az Atya, teremtetlen a Fiú, teremtetlen a Szentlélek. Mérhetetlen az Atya, mérhetetlen a Fiú, mérhetetlen a Szentlélek. Örök az Atya, örök a Fiú és örök a Szentlélek, de azért nem három örökkévaló, hanem egy örökkévaló, amint nem három teremtetlen, sem három mérhetetlen, hanem egy teremtetlen és egy mérhetetlen. Hasonlóképpen mindenható az Atya, mindenható a Fiú, mindenható a Szentlélek, de azért nem három mindenható, hanem egy mindenható. Úgyszintén Isten az Atya, Isten a Fiú, Isten a Szentlélek, de azért nem három isten, hanem egy az Isten. Úgyszintén Úr az Atya, Úr a Fiú, Úr a Szentlélek, de azért nem három úr, hanem egy az Úr. Mert, amint külön-külön mindegyik személyt Istennek és Úrnak vallani késztet a keresztyén igazság, azonképpen három istenről vagy három úrról beszélni tilt a katolikus vallás. Az Atya senkitől sem lett, sem nem teremtődött, sem nem született. A Fiú egyedül az Atyától való, nem lett, sem nem teremtődött, hanem született. A Szentlélek az Atyától és a Fiútól való, nem lett, sem nem teremtődött, sem nem született, hanem származik. Tehát egy Atya és nem három Atya, egy Fiú és nem három Fiú, egy Szentlélek és nem három Szentlélek. És ebben a Háromságban nincs előbb vagy utóbb, nincs nagyobb vagy kisebb, hanem mind a három személy egyképpen örökkévaló és egyenlő. Vagyis, amint már fentebb mondtuk, mindenben tisztelni kell az egységet a Háromságban, és a Háromságot az egységben. Aki tehát üdvözülni akar, így gondolkozzék a Szentháromságról. Az örök üdvösséghez azonban szükséges hűségesen hinni a mi Urunk Jézus Krisztus megtestesülésében is. Az már most a helyes hit, hogy higgyük és valljuk, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus, Isten Fia egyben Isten és ember. Mint Isten, az Atya szubsztanciájából az idők előtt született, mint ember, anyja szubsztanciájából az időben született. Teljes Isten és teljes ember, aki eszes lélekből és emberi testből áll. Az Atyával egyenlő istensége szerint, az Atyánál kisebb embersége szerint. De jóllehet Isten és ember, nem két, hanem egy Krisztus. Egy, nem azért, hogy az istenség testté lett, hanem azért, hogy az istenség fölvette az emberséget. Teljesen egy, nem a szubsztanciák összekeverése által, hanem a személy egysége által. Mert, amint az eszes lélek és a test egy ember, úgy az Isten és az ember egy Krisztus, aki szenvedett a mi üdvösségünkért, alászállott a halottakhoz, harmadnap föltámadott a halottaiból, fölment a mennyekbe, ül az Atyának jobbjára felől, onnan leszen eljövendő ítélni élőket és holtakat. Akinek az eljövételére az emberek mind föltámadnak saját testükben, és számot fognak adni tulajdon cselekedeteikről. És akik jót cselekedtek, mennek az örök életre, akik pedig rosszat, az örök tűzre. Ez a katolikus hit, amelyet ha valaki erősen és hűségesen nem vall, nem üdvözülhet.

(Tony Lane: A keresztyén gondolkodás rövid története, Harmat-Kálvin, Budapest 2001, 81-82. old.)

© 2011 keresztyenyek.hu - Minden jog fenntartva.

E dokumentumok változatlan és teljes formában történő terjesztése magánhasználatra megengedett. Minden más jellegű felhasználása, illetve a kiadás bármely formája csak beleegyezésünkkel lehetséges.

Utolsó módosítás: 2011.11.11.